

DE KLAS VAN MEESTER HUGO

VERHALEN VAN OVER DE HELE WERELD

Ceelke Van Nuffelen
& Julie van Hove

Beste lezer,

Welkom. Wat ben ik blij dat je dit boek gevonden hebt! Waarom? Wel, omdat ik het boek met veel liefde schreef en het feit dat je het al in je handen hebt, warmt mijn hart.

Vooraleer ik je ijverig je gang laat gaan en je fantasie een duik neemt in deze verhalen, wil ik je iets vertellen over hoe ik voor dit boek te werk ben gegaan. Het is een boek met verschillende verhalen, maar het bevat ook herinneringen aan fijne gesprekken met vrienden, met kennissen, met buurvrouwen, met hondenuitvoerders die ik tegenkwam tijdens de wandeling met mijn hond, en ook met een OKAN-klas uit het Kozi Stedelijk Secundair Onderwijs in Merksem.

Uit die gesprekken leerde ik dat heel wat mensen, en vooral ook jongeren en kinderen, zich nog niet volledig thuis voelen in het kleine België. Ik leerde heel wat nieuwe culturen, gewoonten, talen, recepten en gevoeligheden kennen. Ieder mens draagt een verhaal met zich mee en door te luisteren naar die verhalen kwam ik op het idee om ze te bundelen in dit boek. Elk hoofdpersonage draagt dan ook de naam van een van die mensen. Zo heb ik dit boek samen met hen geschreven.

In België zijn er heel wat organisaties die ook graag luisteren en waar je altijd terecht kunt voor een babbeltje. Een van die organisaties is Young Fenix, een warm team dat er staat voor jongeren die nog te weinig gehoord worden. Een organisatie met een goed hart, die ik maar al te graag steun met de opbrengst van dit boek.

Ik hoop dat elke lezer zich in dit boek thuis kan voelen. Samen luisteren lijkt me gezelliger dan alleen.

Dit boek draag ik graag op aan:

Maciej

Anita Zhiruo

Valerie en haar lieve moeder Ann Chineye Nwachukwu

Ana, Lora, Stefan, Rada en Zoran

Arbër

Maya en Jonathan

Chiara

Ferran

Amina

Matías, Gazenfer en hun klas OKAN Paars met meneer Aaron

Gitte en haar vader

Nestoras

Bart

Young Fenix met Khalid, Alexandra en Saana

Dorothy

Emmie en Luc, Juliette en Swakke, Riens en Otje

en iedereen die ik heb aangesproken.

En Sybren.

Dank je wel voor alle moed!

Liefs,

Ceelke

**DE HELFT VAN DE OPBRENGST VAN DIT BOEK
GAAT NAAR YOUNG FENIX.**

MEESTER HUGO

Hugo houdt van verhalen: sprookjes, fabels, liefdesverhalen, ridderverhalen, verhalen uit verre landen, mythes, sagen, dierenverhalen, griezelverhalen, verhalen met veel woorden, maar ook verhalen die niet veel woorden nodig hebben. Hij kan soms vroeg in de ochtend beginnen aan een boek en doorlezen tot midden in de nacht. En dat dagen aan een stuk, maar het is lang geleden dat hij dat nog deed.

Hij is een lange, slanke man, met armen die net iets te lang zijn voor zijn lichaam en oren zo groot als koolbladen. Hij steekt altijd een kop boven iedereen uit, maar dat vindt hij niet erg. Zijn lange benen zorgen ervoor dat hij iedereen altijd goed kan zien. Met zijn armen kan hij aan het hoogste schap in de boekenkast, waar meestal de leukste boeken staan. En zijn oren... wel, voor iemand die graag naar verhalen luistert, is het hebben van grote oren altijd goed.

Hugo is een meester op de school om zijn hoek. Elke dag wandelt hij enthousiast naar school om zijn verhalen te vertellen aan zijn klas. Om zelf te lezen heeft hij niet veel tijd meer. Dat maakt meester Hugo verdrietig. Hij wordt het moe om telkens weer dezelfde verhalen te vertellen. Het is zo lang geleden dat hij nog eens een boek heeft vastgenomen en zichzelf ver weg katapulteerde in een wereld van draken, tovenaressen of goeroes uit verre landen. Iedereen vraagt hem om te vertellen, maar hij wil eens luisteren.

Vandaag wordt meester Hugo wakker met een grote glimlach op zijn gezicht. Eentje die zijn grote oren helemaal naar achteren trekt. Hij heeft een idee.

Ik heb een stoel nodig, denkt hij.

Hij rent naar de keuken en kijkt naar de vier stoelen die om zijn tafel heen staan.

Nee, niet goed genoeg, denkt hij. O, maar wacht eens! In de garage staan ook nog stoelen. Grote, zware stoelen met dikke poten en een brede, hoge rugleuning.

Terug in de woonkamer, puft en hijgt hij. De stoel is best zwaar, maar dat is niet erg.

Deze stoel wordt het, denkt hij. Hij bekijkt hem van boven naar onderen. 'Jij bent geen stoel meer, mijn waarde vriend', zegt meester Hugo lachend tegen de stoel. 'Jij, jij wordt een troon.'

Riiiiiiiiiiiiiiiiing!

De schoolbel schudt iedereen op de speelplaats wakker. Na twee maanden vakantie is het weer even wennen om dat luide gerinkel te horen. De klas van meester Hugo staat netjes per twee te wachten op de meester. Hij is wat laat vandaag.

De deur van de schoolgang naar de speelplaats vliegt open. Met zijn benen hoog in de lucht snelt meester Hugo naar de speelplaats. Zijn oren wapperen in de wind en zijn handen zwaaien in het rond. Hij rent zijn klas tegemoet.

'Kom, kom!' roept hij tegen zijn leerlingen en hij gebaart met zijn grote handen dat ze hem snel moeten volgen.

In de klas gaan de leerlingen rustig in de klassencirkel zitten. Ze kijken verbaasd naar meester Hugo, die helemaal trilt van blijdschap. De klas moet een beetje lachen.

'Lieve klasgenootjes van 1B, ik heb vandaag iets heel speciaals voor jullie bij', Hugo huppelt uit de klassencirkel en schuift met veel moeite de zware stoel van thuis naar het midden van de cirkel.

'Ik presenteer jullie: DE VERHALENTROON!' Meester Hugo klapt in zijn handen, maar hij is de enige.

Zijn leerlingen kijken hem vragend aan.

'Een stoel?' vraagt Gitte verbaasd. 'Wat gaan we doen met een stoel?'

Meester Hugo knikt en legt het uit: ‘Dit jaar wil ik samen met jullie werken aan een speciaal project: het project van de verhalentroon. Ik wil meer naar jullie luisteren, dus jullie mogen een voor een op de verhalentroon komen vertellen. Niet zomaar! Een verhaal dat je gehoord hebt van je ouders, die het op hun beurt misschien gehoord hebben van hun ouders. Of eentje van je tante of een goede vriend van de familie. Een verhaal dat je heel mooi vindt.’

Meester Hugo wijst naar de troon. ‘Als je komt vertellen op de troon, mag je ook iets meenemen waarmee je de troon kunt versieren. Iets dat te maken heeft met je verhaal. Bijvoorbeeld als je verhaal over een hoed gaat, dan kun je een hoed knutselen en die op de troon zetten.’

Hij wrijft in zijn handen en kijkt iedereen aan: ‘Goed, wie wil er volgende week beginnen?’

Het is even stil, maar dan schieten er zeker tien vingers de lucht in, waaronder die van Maciej. Hij is Pools en is deze zomer zijn familie gaan bezoeken in de Poolse stad Krakau. Zijn oma heeft hem toevallig een mooi verhaal verteld over een Krakause heldin.

Van Nuffelen, Ceelke
De klas van meester Hugo

© 2022 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Ceelke Van Nuffelen
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Illustraties: Julie van Hove
Vormgeving binnenwerk: Smets & Ruppol
Trefwoorden: voorlezen, multicultureel

D/2022/0034/9
ISBN 978 90 02 27465 7
NUR 277, 282

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

